

Brief aan Draak van een boom

2 augustus 2025

Onderstaand is wat ik mijn vriendin - Draak van een boom - deze maand graag wil vertellen.

Het maandelijks schrijven is voor mij, naast verbinding met haar, ook een oefening in inleven in andere levensvormen dan mensen. Deze brief helpt mij om me minimaal een keer per maand te verdiepen in haar leefwereld. Mij af te vragen wat vanuit haar perspectief al dan niet belangrijk is. Het levert altijd een andere kijk op mijn leven en acties van de voorbije maand op. Draak van een boom vindt het leuk om de brief te krijgen en geniet ervan dat zo ik minimaal een keer per maand langskom.

Fijn dat je meeleest!

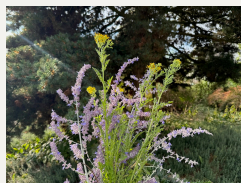
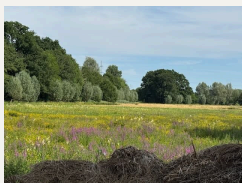
- Ilse

Maandelijks ontvangen?

Lieve Draak van een boom,

Hier ben ik weer. Ik heb een paar dagen vrij. Net iets meer tijd en rust om jou te schrijven.

1 per dag!

Omdat er een link is tussen de dagelijkse foto's - met verhaaltje en gevoel - en deze brief aan jou, hierbij de kans om toch even te kijken naar mijn wekelijkse brieven aan de mensen. Onder elke foto zit een brief.

**Voor de andere mensen-lezers:
Week in 7 momenten wekelijks ontvangen?**

De maandplaat.

Ik vond het maar een vreemde maandplaat. Samenwerking, spelen en de duidelijke kop van Sprinkhaan en het hoofd van Paard vielen op. Het intrigeerde en dat bleef het de hele maand doen.

De speelse gedachte verandert de uitkomst.

En dan stond er ook nog ergens op die maandplaat "wat is de speelse gedachte?". Geen idee wat ik ermee moest.

Wat denk je? Wanneer plopte die zin weer op? Juist, in de momenten dat ik vast zat of energie verloor.

Zo eentje was het TV verhaal. Ik kijk veel TV. Ik wou wel wat anders ernaast zetten. Dat lukte maar niet. Ik kijk om aan het eind van de dag voorspelbare input te krijgen. Dus lezen, iets wat ik als kind minstens 10 boeken per week deed, lijkt dan geen optie. Want boeken inspireren.

De speelse gedachtes: Wat als je gewoon gaat lezen, als het moet een boek per dag, om geen TV te kijken? Wat als je niks hoeft te onthouden

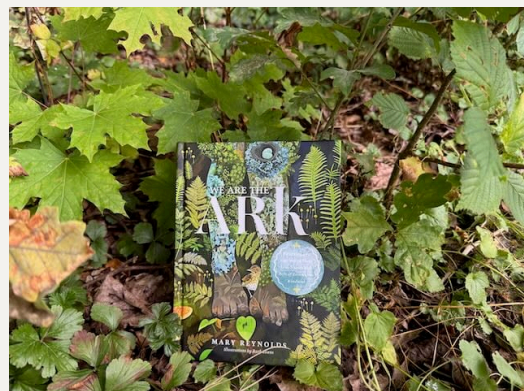
van het boek, er helemaal niets mee hoeft te doen? Wat als ik wel creatief wil zijn ermee, maar er geen echt patroon zit in wat ik er erna mee doe? Wat als ik het gewoon breed wil delen zonder na te denken over een vervolg? Wat als de kleurtjes in de boekenbrief niet hoeven te passen bij een "merk" maar gewoon uitgekozen worden omdat het leuk en kleurrijk is.

Enfin, het resultaat van al die vragen en de voorlopige antwoorden erop is dat ik al bijna 2 weken weinig TV kijk. Ik amuseerde me met lezen, foto's maken, een plaatje creëren, een praatje erbij schrijven. En het dan toch gewoon te delen op [Linkedin.](#)

Hier is trouwens de rechtstreekse [link naar de boekenbrief](#)

Tuurlijk inspireren de boeken natuurlijk toch. Ik vind het trouwens echt leuk om die inspiratie te laten reflecteren in de foto met het boek, gewoon, hier in de tuin.

Dat is niet helemaal waar. Voor water moest ik de tuin uit. Ik ging mee met Bas en Oreo voor een rondje Melickerven. Handig om een foto te maken. Het leidde tot een heerlijk Eenhoorn-opruim avontuur waarbij ik tot aan mijn knieën het water inging om het plastic eruit te halen. ik zeg natuurlijk dat ik het voor jullie doe, zodat jullie zonder vervuiling kunnen leven. Maar dit was echt - niet zo stiekem - mijn leukste opruimactie van het jaar.

De zachte energie van beukenbos.

De maandelijkse wandeling met als thema "Speels samenwerken" ging door de kathedraal van Beuken.

De route naar het bos ging niet geheel als gepland. Grappig, de groep was voorbereid op speels en speelde mee, op zoek naar de route die wel kon.

In het grasveld voor het bos las ik "Samen kunnen we alles" voor. Ook dit boek deed zijn werk, net als de vorige keren.

Meteen bij binnenkomst in het bos riep Beuk. De week ervoor waren G en ik er voorbij gelopen, gingen in verbinding met andere beuken. Dat liet Beuk dit keer niet gebeuren. We gaven haar met de hele groep aandacht, voelden de energie van de boom. De groep ging niet meteen mee toen ik aanstalte maakte om verder te gaan. Het was er blijkbaar fijn.

Daar waar de beuken met veel zijn, wandelden we een stuk in stilte om goed te kunnen voelen.

Ook nog aandoenlijk om te zien is hoe de dood van een oude boom zoveel ruimte geeft voor het jonge beukenspul om hun ruimte in te nemen.

Door de zoemende bloemenwei weer terug. We begroeten de vlinders en andere vliegers, de kleinste onder ons heeft een bijzondere

ontmoeting met kleine Kikker. Het geheel nodigt nog even uit tot
stilstaan en praten hoe het met ons en de wereld gaat.

Een enkele Zonnebloem begroet ons op het laatste stukje.

Het was weer fijn!

Nadien heb ik thuis nog even Vlinders geteld voor de [tuinvlindertelling](#).

Mijn dankje voor wat jullie, niet-mensen, met me wilden delen.

Niets gebeurt zomaar.

Ik zie het door het keukenraam als ik koffie pak: Specht klopt op de kastanjepaal omdat er cashewnotenpasta binnenin zit (=lang verhaal)

Vlinders in de tuin. Ze hebben echt hun favoriete planten en houden van het rottend fruit van onze bomen.

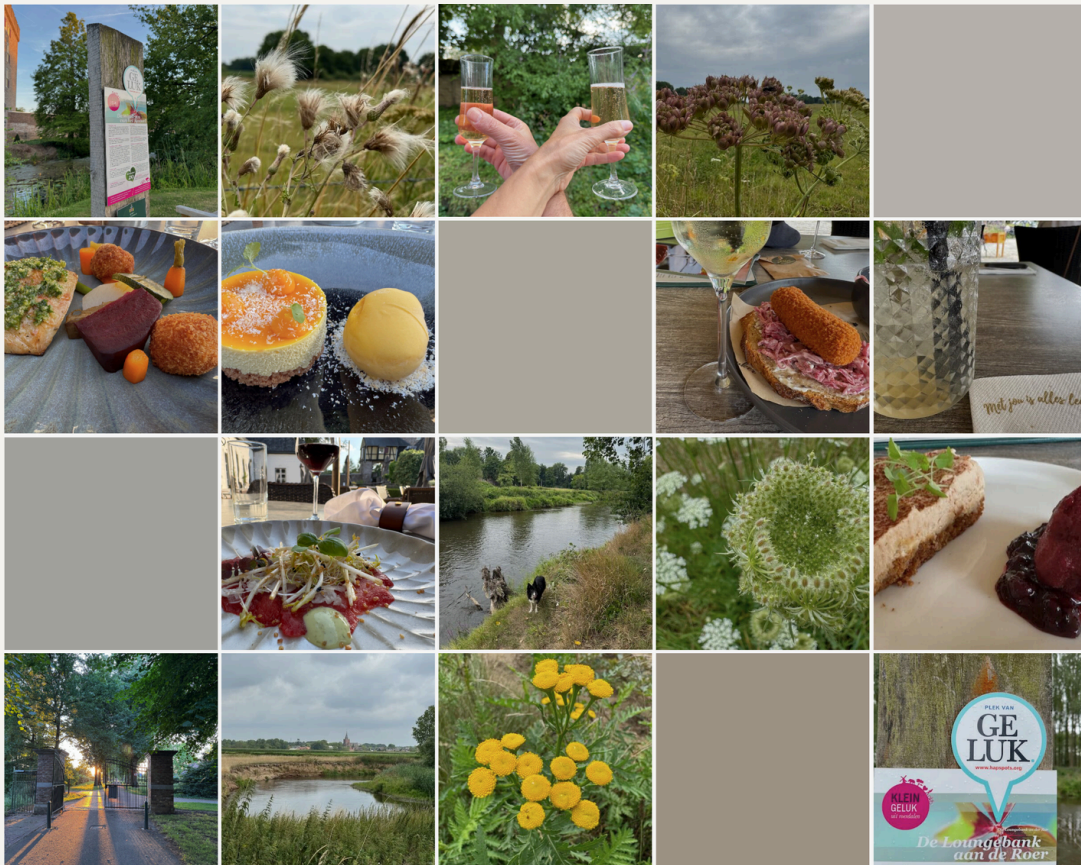
Spreeuwen zijn ineens massaal aanwezig in het struikgewas onderweg, als ik met een vriendin de wekelijkse wandeling maak. De bessen zijn rijp. Je hoort ze heel duidelijk en ziet ze amper. Dat was vlakbij jou trouwens, aan de overkant van het veld naast jouw bos.

Ooievaar zit in het pasgemaaide grasveld vlakbij huis. Blijkbaar ruiken ze gemaaid gras en komen voor hun hapjes die nu ineens hun beschutting kwijt zijn. Ze zitten trouwens met nog veel meer bij onze gemeentelijke stortplaats, een pijnlijk zicht.

En Veulen kwam van de andere kant van de wei omdat ik het vroeg en genoeg tijd en vrijheid gaf.

De hoeveelheid dingen die zomaar gebeuren zijn veel beperkter dan ik dacht. Iedere keer als ik nieuwe samenhang ontdek is er een huppeltje in mijn buik. Eigenlijk is dat laatste nog het meest wonderlijke. Waarom maakt dat ontdekken van samenhang me zo blij?

Mijlpalen vieren.

Een mijlpaal bij de opstart van de fabriek van mijn man, en fabriek die onze plastic rommel mee helpt opruimen en klaarmaakt voor nieuw gebruik. Mooi, want de helft van het door ons mensen gemaakt plastic verdwijnt uit ons zicht door het onder de grond te verstoppen. Een ander kwart zwerft op onze aarde. Je ziet ze vast wel eens voorbij komen.

De jaarlijkse aandacht voor onze trouwdag, de 33ste alweer. 3x11.

We vierden allebei de mijlpalen op wandelafstand van huis.

Nou is wandelafstand relatief *grinnik*. Bij de een waren we in 5 minuten daar. Bij de ander wandelden we 12 km aan de ene zijde van de Roer, om terug te lopen langs de andere kant.

De Roer hoort voor mij inmiddels zo bij thuis, zij is de rivier met wie ik woon. Het is heel tof om zo vlakbij nog nieuwe paden, landschappen en veel nieuwe bomen te ontmoeten.

Groepen mensen die veel meer in verbinding leven met het niet menselijke leven rond hun, identificeren zich als individu en als groep vaker met de rivier waarbij ze geboren werden. of wonen. Ik vind dat ontroerend. En ben benieuwd wat er zou gebeuren als we ons in deze tijd opnieuw rond een rivier zouden verenigen. Enfin toen ging ik zoeken hoe het gebied eruit zou zien, zo rond de Roer en toen verdwaalde ik in [verhalen](#) en kaarten.

Terug naar de wandeling. Kijk wat een prachtige boom aan de andere kant van de Roer. Jullie wonen in hetzelfde stroomgebied. Betekent dat iets voor jullie?

Oh ja. Er waren dus mijlpalen. Het was ook een tijd van terugkijken: op het werk, met het [GaiaShift-collectief](#), met de [cirkel verbindend samenwerken](#). Aanleiding om weer eens een pagina uit het boek te herwerken. Met het bijzondere gevoel dat het geen zelfhulpboek gaat worden maar een "samen" boek. We gaan het zien.

15 F

WANT DIT IS WAAR: NIEMAN VOOR ZICH, DAT DE SLAVERS NIET OP TE HOUDEN.
 NIET IS EEN LUSTIG OM AFWENDEN TE ZIJN ALS JE NIET TERUGKOMEN EEN HELE RIJ PLUIMDE NIEMAN ZIJT. DIT
 GEEFT NIET VERSTANDEN DIT DIE ER DOEL ZIJT OP DE WEG VERLOST.

VERLICHT IS ALS ONZE FLITS, IS HET PAKKET.
 IN ONZE WERLT, VERLICHT DE ZON DE PERIMETER DER STERIE.
 MET REGERE LICHTEFLITS VERLICHT HET OVER ALLE MOES WAT BE OF DAT MOMENT IS
 ZIEK VAN DOOS IS PAKKET, ZIEK ALS JE OOR LICHTE OF SOET.

ALLE WILLEN DE HELE TIO ZO GAMMA DIT EN LETS GEWIST, DIT EN VOORSTUUR IN ZIJT.
 IC WILDE NOU WERKEN, IKDER JARE EEN DUTTE. STANKER VAN DE WIND EN AL DOED.
 IC SCIJF NOU HEELE LIEVE.
 IC ZO VOORCHOUDELIJK NIE WERKEN ALS IC DE HELE TIO "VOORSTUUR" VAN PEEZEL FORST NOU ZIJT, FORST
 NEDERLAND EN IC WEL, GEDEN WERKEN DAT EN DOE
 IC NOU, DOE WILT IC DAT EN DIT IS-EN.

Bij een mijlpaal zijn tegelijkertijd zichtbaar
de oude grens en de nieuwe weg

Voor nu is er, denk ik, wel weer genoeg gedeeld. Ik ben dankbaar dat ik voor al deze avonturen de gemeente niet uit hoefde (Gemeente = onze random getrokken strepen op de landkaart) en de voetafdruk ervan op Aarde erg beperkt was. Dat maakt voluit genieten makkelijker.

Tot zo als ik de brief breng.

Liefs,

Ilse

PS Het leek wel of je afscheid nam. Ik hoop dat ik slecht jouw taal spreek en het verkeerd begrepen heb. En ja, ik blijf komen.

2 augustus: Brief wegbrengen aan Draak van een boom.

Vorige
brieven

7 augustus: Oefensessie: Inleven in ander leven.

Info
Aan-
melden.

10 augustus: Samen de relatie met elkaar en met Natuur versterken tijdens de wandeling: Vurige creaties.

Info
Aan-
melden

22 augustus: Bijeenkomst GaiaSHIFT collectief.

Week van beleving: Zweefvlieg, Eik, Goudsbloem, Weegbree (seizoenstraject)

Besloten

Website

Shop

Je ontvangt deze brief omdat je je hebt ingeschreven op deze nieuwsbrief. Blij mee!

Uitschrijven kan natuurlijk altijd:

[Uitschrijven](#)
